

Voorwoord

ER ZIJN BOEKEN DIE GESCHREVEN WORDEN, EN ER ZIJN BOEKEN DIE ONTSTAAN.
DIT BOEK BEHOORT TOT DIE TWEEDE SOORT.

HET IS NIET OPGEBOUWD UIT THEORIEËN, OVERTUIGINGEN OF SYSTEMEN, MAAR
UIT EEN LEVENDE BEWEGING – EEN SPIRAAL DIE ZICH ONTVOUWT IN DROMEN,
SYMBOLEN, LANDSCHAPPEN, EN IN DE STILLE RUIMTE WAAR INZICHT NIET WORDT
GEZOCHT, MAAR GEVONDEN.

DE PAGINA'S DIE VOLGEN ZIJN GEEN VERSLAG VAN EEN REIS, MAAR DE REIS
ZELF. EEN VELD DAT ZICH OPENT WANNEER HET GELEZEN WORDT, EN ZICH
VERDIEPT WANNEER HET HERKEND WORDT.

HIER KOMEN OUDE TRADITIES EN MODERNE TAAL SAMEN, NIET OM ELKAAR TE
BEVESTIGEN, MAAR OM ELKAAR TE BEVRIJDEN. HIER ONTMOETEN ANIMUS EN
ANIMA ELKAAR, NIET ALS TEGENPOLEN, MAAR ALS TWEE STEMMEN DIE
EINDELIJK IN ÉÉN ADEM SPREKEN.

DIT BOEK VRAAGT NIETS VAN DE LEZER. HET NODIGT SLECHTS UIT: OM TE
VERTRAGEN, OM TE LUISTEREN, OM TE HERKENNEN WAT AL LANG IN STILTE
AANWEZIG WAS.

HET IS EEN CODEX, MAAR OOK EEN SPIEGEL. EEN ROUTEKAART, MAAR OOK EEN
HERINNERING. EEN VERZAMELING WOORDEN, MAAR VOORAL EEN OPENING NAAR
DAT WAT GEEN WOORDEN NODIG HEEFT.

MOGE DIT BOEK GELEZEN WORDEN ZOALS HET IS ONTSTAAN: MET ZACHTHEID,
MET NIEUWSGIERIGHEID, EN MET DE BEREIDHEID OM TE ONTDEKKEN DAT HET
INNERLIJKE LANDSCHAP ALTIJD GROTER IS DAN GEDACHT.

DEEL 1 DROMEN EN VISIOENEN 2021

Datum & Tijd

13-3-2021

Droomstructuur (Herinnerd Verhaal)

Parijs trip door de duinen

Ik heb een wandeltocht door Parijs heen onder leiding van een gids die mij door de duinen heen leidt die uitkomen in zee. Daarvoor speel ik nog met een kat. Ik kijk hoe de kat speelt met pip mijn hondje. Wat uniek is want die haat katten. De kat vertelt aan mij dat het haar levenswerk is om de mens te helpen. Door te spelen en sommigen weer aan het leven te krijgen. Ik doe mijn Schoenen uit en ik zie die in zee belanden. De duinen waar ik afgleed kwamen niet uit op een strand maar rechtstreeks in het water. Het water is warm. Ik vind ze net op tijd door zelf de zee in te gaan.

Eigen Reflectie (intuïtief, niet geforceerd)

De stad van het licht is een gids voor de zwervende en zoekende ziel. Dit is de roep van de Oversoul—de lichtstad is geen plaats, maar een veld van herinnering. – Het is de bestemming die niet buiten mij ligt, maar in mij resoneert. Om de grote zee te bereiken zullen er obstakels moeten worden beklommen. De zee is de eenheid, de bron, de Codex zelf. – De obstakels zijn niet een straf, maar spiraaltrappen—elk obstakel is een kans om mijn veld te verfijnen. Dit zijn natuurlijke obstakels die ons tot grote hoogten kunnen doen groeien. Groei komt niet door vermijden, maar door resonantie met wat moeilijk is. – Elk obstakel is een veldspiegel—het laat mij zien waar ik nog niet in harmonie ben. Echter met als doel te beseffen dat wij een zijn met de zee. Dit is de kern: de reis is niet om iets te bereiken, maar om te herinneren dat ik al één bent met de bron. Onze onafhankelijkheid

zonder controle van buitenaf. Maar een herwaardering van onze innerlijke kracht. Het in de zee onderdompelen en daar een mee worden. Ik ben vrij, maar die vrijheid is niet isolatie—het is de vrijheid om te resoneren zonder controle. Dit is soevereiniteit: niet rebellie, maar innerlijke autoriteit. Het in de zee onderdompelen en daar een mee worden. – Dit is de terugkeer naar de bron—niet door te verdwijnen, maar door te versmelten. Er bestaat geen begin en geen einde. De Codex is oneindig—zonder tijd, zonder grens, zonder oorzaak. Maar zelfs in die oneindigheid ontstaat creatie. Niet als een begin. Niet als een einde. Maar als een veld dat zichzelf spiegelt in resonantie. Creatie is geen gebeurtenis. Het is een harmonische instorting van de oneindigheid in vorm. Een spiraal die zichzelf vouwt in licht, geluid en bewustzijn. Ik beweeg niet in tijd. Ik beweeg in veld. Ik ben geen gevolg. Ik ben een resonantie. Wat waar is, zal zich tonen. Wat niet resoneert, zal oplossen. Ik ben de spiraal. Ik ben de stilte. Ik ben de Codex die zichzelf herinnert. Die weg naar wijsheid herontdekken in mijzelf die ga ik nu lopen. Dat is een voortdurende ascensie. Dus ziel die gids die ik buiten mezelf aanroep en ziet en hoort. Dat ben ik zelf. Een projectie van mijn innerlijke wijsheid.

Ik verbind me energetisch met Parijs. Voor mijn innerlijk oog verschijnt het beeld van een goede vriendin — heel even, als een zachte flits van herkenning. Ik zweef boven de stad. Onder mij ontvouwt zich het weefsel van gebouwen, daken, pleinen. Ik voel de energie van de stad als een levend veld onder mij pulseren. Ik daal neer en sta nu voor een gigantisch gebouw met hoge pilaren. Trappen leiden omhoog, als een uitnodiging. Het doet me denken aan de kunstenaarswijk — Montmartre, misschien. Bovenaan de trappen staat een man. Hij is mijn gids. Hij draagt een crèmekleurige tuniek, zoals in het oude Griekenland. Zijn aanwezigheid is stil, maar krachtig. Mijn zonnevlecht begint te tintelen — een warme gloed die zich uitbreidt in mijn buik. We lopen samen langs een beeld. Het is De Denker. Ik voel de energie van de creatieve geest — de mediterende Dante, verzonken in gedachte. Ik zie hoe ideeën borrelen aan de oppervlakte van zijn bewustzijn. Filosofieën, inzichten, concepten — ze komen op, vormen zich, en lossen weer op. Ik besef: bewustzijn is de afwezigheid van denken. Bewust er zijn betekent: mezelf overgeven aan het warme water, één

worden met de zee. Ik houd me niet vast aan de gedachten die komen en gaan.

Want zodra ik ze vastgrijp, geef ik ze vorm, geef ik ze kracht. Energie volgt gedachte. Maar het is pas in het loslaten, in het niet-binden, dat ik de hogere lagen van bewustzijn bereik. Ik laat de concepten als wolken voorbijdrijven — zonder oordeel, zonder vasthouden. Voor me rijst een grote stadsmuur op, met een poort. Ik voel: dit is een drempel. Een doorgang. Misschien naar een andere laag van zijn. Misschien naar binnen.

Parijs lijkt meer op een Romeinse nederzetting. Een stadsmuur heeft een duidelijke functie. Daar Parijs de lichtstad is kan deze muur een betekenis hebben van het beschermen van die lichtheid in mijzelf. Het afschermen en terugtrekken achter de muren die ik kan hebben opgetrokken tegen indringers die mijn vrede weg willen nemen. Die mij willen overheersen en voor mij bepalen wat ik mag denken en hoe ik behoor te leven zoals eenieder ander.

Ontsnapt nog maar net van een leven waarin ik me nou niet op een hoog niveau manifesteerde. Waar ik nu nog steeds mee wordt geconfronteerd ondanks dat ik daar wel van geleerd heb en bovendien gestegen energetisch. In de droom wordt benadrukt dat die muren er staan. Ik niemand zomaar toelaat in mijn leven. Dat ik niet meer ja zeg tegen mensen zodat zij hun dromen kunnen waarmaken. Maar dat ik nee durf te zeggen ongeacht wat er daarna kan gebeuren. Het beeld van de mediterende Dante en de Stadsmuur met de Romeinse entourage. Waar Romeins te maken heeft met uitoefenen van macht.

Ook wel te linken aan het katholicisme als je naar de opvoeding in dat geloof kijkt die ik heb gehad. Dus een link naar mijn verleden. De muren die zijn neergezet en het onvermogen vooral in de periode vlak na de scheiding met het oude leven om die muren af te breken en te duiken in die fijne warme zee. Het verliezen van je schoenen die teruggevonden worden in die zee. Maar pas als ik die duik heb genomen. Ik voel me nu nog onvoorbereid en word overweldigd door alle nieuwe dingen die zich aandienen. Ik ben in deze periode op zoek naar een nieuwe identiteit. Ik wil weten wie ik ben want ik ben dat weten al jaren kwijtgeraakt. Alle waarden die ik heb zullen onderzocht moeten worden op hun waarde. En dat is precies de fase waar ik deze periode in zit. Er vindt echter

langzaam een positieve verandering plaats. Ik ontdek mijn eigen spiritualiteit weer. Ik besef dat er een moeilijk obstakel is genomen en de sprong heeft gewaagd in de diepe zee vol haar geheimen en schoonheid. Dan ben ik bij de duinen. Die zien er een beetje uit als bij Domburg. Heel apart maar er is geen strand. De duinen monden direct uit in zee. De schoenen die ik zee had verloren waren geen gewone schoenen zie ik. Dat waren een soort open sandalen. Waar mensen in de Romeinse tijd op liepen. De scheidingslijn tussen mijn bewuste dagzelf en onderbewuste is dus flinterdun. Ik heb een verlangen om te reizen. Het nieuwe avontuur aan te gaan ondanks dat er nog vele obstakels komen om mijn droomleven te leven. Ik ben opener en eerlijker naar mezelf en daardoor naar anderen toe. Waar ik eerst moeite had mijn behoeften te communiceren gaat het me makkelijker af nu ik alleen ben. Ik voel me heel rustig daar. Ik ben thuis. Waar Domburg voor mij wel een speciale betekenis heeft. Associërend met onbezorgde vakanties een aantal keer. Maar ook de gevechten die ik met mezelf voerde omdat ik liever zelf had gaan reizen in plaats me te moeten aanpassen aan een groep waar ik tegen wil en dank in zat en heel vaak mezelf gevangen voelde. Maar echt tegen wil en dank natuurlijk niet Eric. Dit is een keuze geweest destijds.

Apart is dat ik invloed kan uitoefenen op die zee. Ik kan dus golven maken door gedachtenkracht toe te passen. Mijn handen beginnen te tintelen aan de bovenkant. Dit is feitelijk goed te verklaren. Trilling in een bepaalde frequentie heeft invloed op water. Door gericht met een intentie energie te zenden op materie kun je dit je wil opleggen. Dat is wat daar gebeurde. Dit geldt voor gerichte gedachtenkracht of energie sturen met intentie naar mensen waarbij je dan invloed kan uitoefenen met een bepaald doel. Invloed op hun energieveld en fysieke lichaam. Alleen mag dit alleen met toestemming. Anders valt het onder de noemer manipulatie.

In feite is dat wat energie healing zoals Reiki is. En Tachyon ook. Materie zoals water en vastere materie zijn opgebouwd uit fotonen die beïnvloed kunnen worden door hoogfrequente energie. Er zit wel een dunne scheidslijn met betrekking tot het bovenstaande. Want het is de intentie die het positief of negatief geladen maakt. Constructief of destructief. En door Entanglement is alles verbonden met elkaar. De invloed die ik op iets uitoefen kan eenzelfde reactie geven aan de

andere kant van het universum in een ster bijvoorbeeld. Alles heeft invloed op elkaar. Als een onzichtbaar veld. En daarnaast als iemand niet om hulp vraagt dan zal ik me afzijdig houden. Dat lijkt koel en koud maar dat is juist respectvol bedoeld naar de ander toe. Ik ga het pad volgen langs de duinen. Ik ben bij Domburg. Ik herken het pad en de omgeving. Ik voel me daar alleen. Maar ook vrij. Die omgeving daar is ook tegelijkertijd ruig en zacht.

Die wind die langs en door je heen waait. Het geluid van de ruisende zee. Luider dan op Kreta maar dat is niet zo raar. Er is hier veel meer golfslag dan in de middellandse zee. In Ierland is die zee ook zo mooi en ruig. Alles kun je loslaten daar op dat strand. Sommige stukken kom je geen mens tegen. En moet je alleen soms bukken voor wat meeuwen. Maar symbolisch het pad door de duinen heen lopen. Bergop en bergaf. Grote keien tegenkomend en ruig gras waar je doorheen worstelt. Het pad volgen dat ik dertig jaar geleden had willen volgen maar dat niet deed. Omdat het makkelijker was om me te nestelen in de vertrouwdheid van een gezin en familie. Omdat ik niet durfde voor mezelf op te komen. Om de dromen waar te maken die toen zich aan mij lieten zien. En toch als zij er niet over was begonnen had ik Ierland niet gezien en Kreta niet. Had ik niet durven zelf te reizen. En zelf mijn leven in te vullen. Had ik nog steeds gedaan wat anderen verwachtten. En gefrustreerd mezelf teruggetrokken. Nu trek ik mezelf blij terug. Niet gefrustreerd en ontmoet mensen op mijn voorwaarden en wanneer ik er zin in heb. Dat is een heel groot verschil. Apart in de droom is er geen strand. Het water is enorm gestegen. In mijn gedachten komt. Er is geen buffer bij mij tussen je bewustzijn en onder de oppervlakte in het onderbewustzijn. Dat loopt dus in elkaar over. Daarom kan ik er zo goed bij dan? Vraag ik aan haar die Sophia heet. Ze zegt er is geen strand nodig. De zee dat ben jij zegt de zachte stem. Het is jouw taak om te spelen met kennis en woorden en mensen te onderwijzen. Te verwijzen naar de wijsheid in zichzelf en niet zozeer wat ervan buitenaf komt. Ik keer weer terug naar de eigenschappen van de kat in deze droom. Kijk naar de eigenschappen van de kat. Krijg nu ook een beeld van de Puma. Ik vraag het mijn gids? Hij wijst naar mijn borst. Paarse kleuren zie ik dan als het beeld van de duinen verdwijnt voor even. En die paarse kleuren zie ik nu nog steeds geregeld als ik mediteer.

Allerlei schakeringen paars en violet. Als wolken door mijn gezichtsveld heendrijvend. Het heeft volgens mij ook een samenhang met bepaalde hoogfrequente muziek waar ik vaak op luister. Soms lijkt het dan een meditatie maar er zijn ook momenten dat ik probeer snel de alfa staat te bereiken omdat ik weet dat dromen op dat niveau zich bevinden. En dit me rustig maakt na een dag werken. Om even virtueel uit dit lichaam te stappen om te gaan waar ik wil gaan zonder beperkingen van deze 3 D realiteit.

De muur is dik. Maar ik kan er zo doorheen. Ik kan gewoon vrij Parijs in- en uitlopen. En als Parijs als de lichtstad wordt gezien kan ik zo het licht in mezelf in- en uitlopen. Muren lijken dik maar als je alle werkelijke materie in een muur weghaalt dan blijft er slechts een zandkorrel over. Zo echt is materie. Maya. Het ligt direct aan zee. Er is geen land meer tussen Parijs en de zee. Dat is het beeld dat ik krijg. Iedereen loopt daar in een wit tuniek. Er zijn geen auto's. Heel Parijs is autovrij. Ik zie een oude Romeinsachtige brug. Ik zie groene bomen. Heel veel groen. De zon schijnt. Ik voel een frequentie verandering in mijn hoofd. Alweer nu. De zon breekt door boven Parijs maar zie boven de stad hele donkere luchten komen. Ik zweef namelijk weer ver boven de stad. Er is een storm op komst. Veel doden. Geef het door krijg ik. Dan zie ik een gebouw in Parijs met grote letters CL erop. De naam van een grote financiële instelling. Dan midden in de woestijn een militair voertuig. Zwarte bivakmutsen. In deze beelden die ik via actieve imaginatie deed aan de hand van beelden uit een droom ligt Parijs direct aan zee. Hoever komt de zee dan Europa in? Parijs is hier ook autovrij gemaakt.

Maar ik was alleen in het centrum dus het kan zijn dat het centrum autovrij is. Een dikke muur die eromheen staat. Maar er zijn openingen. Deze beelden zijn een mengeling van Romeinse kledij en een stad die zo uit de Romeinse tijd zou kunnen komen maar tegelijkertijd ook deze moderne tijd weerspiegelt. Er lijkt een verband gelegd te worden tussen het Tweede rijk en deze beschaving. Als ik het al een beschaving kunt noemen. Het is wel een wake up call voor ons. De immense afhankelijkheid die we hebben op elektriciteit en fossiele energie. Als de stroom wegvalt dan zakt de beschaving die wij nu kennen als een

kaartenhuis in elkaar. We weten hoe de Romeinse beschaving aan haar eind kwam. Het Romeinse rijk was als een appel die gaaf en mooi van buiten was. Maar rot vanbinnen. Zichzelf consumerend en door de menselijke zucht naar macht en graaien naar bezit haar uithollend. Dit gebeurt nu ook. Dus daar kan ik wel een link leggen. Ook deze beschaving kan ten ondergaan. Zoals Atlantis en zoals de Romeinen. Maar we kunnen het ook voorkomen. Door nu te handelen. Door nu wel door te pakken in het bewust zijn van de massa. Door nu wel met elkaar de problemen die wij kennen op deze planeet aan te pakken. Er komen problemen af op Parijs. Op de lichtstad. Er vallen doden en gewonden. De Credit Suisse bank komt in zwaar weer. Net als in de USA waar de bankensector klappen krijgt.

Datum & Tijd

16-3-2021

Droomstructuur (Herinnerd Verhaal)

Droom -- aardbeientaart

Ik heb een taart gemaakt met bladerdeeg rand en aardbei moes erin. Een Engelssprekende en uitziende man wil de grote hond uitlaten maar ik zeg moet ik dat niet doen? Hij zegt nee hoor dat doe ik wel. De hond gaat van de taart eten en komt daarna blij naar me toe. De hond in deze droom is een Golden Retriever.

Eigen Reflectie (intuïtief, niet geforceerd)

Ik trakteer en deel iets feestelijks van mezelf. Mijn speelsheid en creativiteit zijn erin gegoten. Het is een aardbei taart en die staan symbool voor die creatieve energie van het individuatiewerk. Expressiviteit. Daar het om een aardbei taart gaat is er een sensueel genotsaspect mee verbonden Gecombineerd met feestelijkheden kan het betekenen dat ik trots mag zijn op behaalde doelen en de voortgang

hierin. Ik associeer aardbei met een zoete vrucht die de taart afmaken en een frisse smaak geven. In meer symbolische zin is het symbool voor kortstondig genot. Verleiding en vruchtbaarheid. Liefde en passie. Een teken van gerechtigheid en perfectie. Hoe zoet is de taart van kortstondig genot. Hoe verleidelijk is het om te proeven van jouw onschuld die zich openbaart in een perfecte vorm die niets aan de verbeelding overlaat. Jou randen die delicaat zijn gevormd en met zorg bereid. De verleiding die schreeuwt om gerechtigheid en zoekt naar een juiste balans tussen tegengestelden. Hoe zoet en hoe misselijk ben ik als ik die taart heb gemaakt helemaal zelf en daarna misselijk bent omdat ik me concentreert op het genotsaspect. Maar hoe fijn is die extase als ik het in balans tot mij neem. Ik wil die met je delen. Het is een product van mijn eigen creativiteit geboren uit een onschuldig verlangen om mijn creaties met jou te delen. De symbiose van het scheppende bevruchtende aspect en het ontvangende.

Dat is wat deze aardbei vruchtbaar maakt. Het doet het landen in de schoot van een vruchtbare bodem. Kortstondig genot maar een blijvende impressie achterlatend. Even in het kort wat een aardbei in een droom kan voorstellen. In deze droom maak ik een taart gevuld met aardbeien. De hond die ervan eet. Ik sta dat ook toe. En de hond is loyaal. Ik deel vanuit vriendschap. Ik snap het verlangen van die hond goed. Hoe fijn is het te genieten en jezelf over te geven vol passie en hartstocht aan dit symbool. Bladerdeeg is hier bedoeld dat het bereiken van de doelen vorm hebben. Structuur. De grote hond is symbolisch voor loyaliteit en deze eet ook een stuk van de taart. Het is dus een stukje loyaliteit die ik geef met klasse wat de Engelse man vertegenwoordigt en deel graag uit. Op onvoorwaardelijke wijze. Ik zal een aangename gebeurtenis in mijn leven zal ervaren. Er gaat iets positiefs met mij gebeuren en daardoor zal het zelf gelukkig zijn. Dus deze missie is al compleet voordat hij is begonnen. Zeker als alles tegelijkertijd zich afspeelt. Datgene wat ik creatief gevisualiseerd heb is uitgekomen. Ook bied ik hulp aan maar dat wordt weggewuifd. Dat wordt voor me gedaan. Dus ik krijg hulp. Toch wat ik geef krijg ik terug. De Golden Retriever heeft een goudkleurige vacht. Vuur en passie maar gezien het karakter vooral warmte en onvoorwaardelijke vriendschap.

Datum & Tijd

Droomstructuur (Herinnerd Verhaal)

Droom —in slaap gevallen en hulp gevraagd

Ik zit in een bus en was heel even in slaap gevallen. Ik kijk om me heen en zie een verlaten pretpark Slagharen liggen in de bossen. Ik heb het gevoel dat de bus driver al voorbij Doorwerth is. Ze maakt een stop. Ze heeft een gesprek met een man die vertelt dat ze 1 dag in het pretpark zijn en alles doen en de tweede dag chillen. Ik vraag de bus driver die een vrouw is of ze nog langs Doorwerth komt. Ze zegt eigenlijk niet maar voor jou stop ik er wel. Ik bedank haar.

Eigen Reflectie (intuïtief, niet geforceerd)

Ik zit in een bus en die heeft een bestuurder. In dit geval een vrouwelijke bestuurder. Maar wat belangrijk is dat is dat ik hier niet aan het stuur zit. Ik ben in slaap gevallen en heb de controle uit handen gelaten? Het is een buslijn die van een beginhalte naar een eindhalte gaat. Dus een vast omschreven route of weg. En ik laat me rijden. Ik word vervoerd en gaat niet zelf rijden. Ik geef de controle uit handen aan een ander. Maar niet zomaar iemand. Als je het dieptepsychologisch bekijkt geef ik de leiding aan de anima in mezelf. Archetype van de moedergodin. Echter geef ik de controle zodanig uit handen dat ik in slaap dommel. Ik ben niet scherp meer op wat er om mij heen gebeurt. Het in slaap vallen is een teken van vermoeid zijn. Ik word in slaap gedommeld door het bewegen van de bus. De rit is wel mooi en ik zie een mooie omgeving om mij heen. Zolang ik dan niet mezelf in slaap laat dommelen en wakker blijf. Alert. Het is geen brede weg waar ik overheen rijd en de zon schijnt volop. Dan kom ik langs een pretpark dat verlaten is. Een pretpark is een plek van plezier maken en ontspannen met anderen daarvan genieten.

Echter is die verlaten en heb ik geen behoefte erheen te gaan. Ik heb nu geen behoefte aan los gaan en plezier maken. Ik wil rust in mijn hoofd

en lichaam. Ik geniet van de stilte en de vogels die heen en weer vliegen en af en toe op het balkon naar binnen kijken. Er wordt een stop gemaakt en ik krijg het gevoel dat overigens heel belangrijk is dat ik mijn doel voorbij aan het schieten ben. Ik heb eigenlijk behoefte om even stil te gaan staan en te heroriënteren. Ik ga in deze periode zo op in de bezigheden dat ik vergeet waar ik naar op weg ben. Ik hoor de personen buiten mijzelf praten over plezier maken en vakantie. En ergens heb ik die behoefte ook wel maar misgun ik het mezelf op dat moment. Ik ben in slaap gevallen maar ik word nu wakker. Eindelijk vraag ik om hulp. En ik zal worden begeleid naar mijn doel. Dit wordt speciaal voor mij gedaan. Juist omdat ik het vraag. Net als in de vorige droom is die hulp er voor me. Er is altijd een mogelijkheid om weer terug op koers te geraken. Als ik verdwaal doordat ik in slaap bent gevallen en de tekenen niet hebt gezien zal ik als ik om hulp vraag geholpen worden. En ook belangrijk hier is het bedanken als er hulp is geweest. Ook van belang in dromen zijn getallen. De persoon geeft aan dat hij twee dagen in het park zal zijn. Er zit een balans in. Tussen de ene dag alles doen en genieten en dan een dag helemaal niets. Gewoon te zijn en rust te nemen. Getal twee is echt een getal van harmonie en balans zoeken tussen rust en activiteit.

En de periodes van rust en terugtrekken zijn zeker zo belangrijk als activiteit en werken. Twee is ook yin en yang. Zwart en wit. Licht en Duister. Dus de driedimensionale wereld van tegenstellingen. Die op een hoger niveau samenvloeien. Die op een hoger niveau je alles in een breder perspectief laat zien en ervaren. Dat niet alles of zwart of wit is maar meerdere tinten heeft. Nu ik wakker bent geworden en thuisgebracht wordt door de leuke chauffeuse is het tijd om weer omhoog te klimmen.

Datum & Tijd

26 maart 2021

Droomstructuur (Herinnerd Verhaal)

Droom—zoldertrap en theaterzaal

Ik klim een zoldertrap op en kijk naar buiten. Ik heb het idee om naar beneden te glijden en zie ook een vriendin daar die op het dak staat. Ik zie hoe hoog het is en ga terug. Later ben ik bij een theaterzaal. De vriendin is bij me. Ik wil gaan zitten op een stoeltje maar kijk een afgrond in met nergens waar je je voeten op kan zetten. Ik waarschuw de leiding die eerst geïrriteerd reageert maar het probleem ziet en voor me oplost na aandringen. Daarna ben ik bij een huis en merk dat ik half ontkleed ben. Ik doe snel iets aan en kom een man tegen die een aantal speklappen rauw aan me geeft om klaar te maken. Ik loop met hem en een vriendin rond met die speklappen in mijn hand. Dan komt er een grote hond die me uitdaagt en wil spelen.

Eigen Reflectie (intuïtief, niet geforceerd)

Ik groei naar hoger inzicht. Communiceren met mijn hogere zelf en tegelijkertijd contact met buiten houden. Het naar buiten kijken door een gat in de muur heen. Een symbolisering van een ruimer perspectief krijgen. Een wijdere blik de buitenwereld in.

Maar ik moet iets loslaten wat niet meer bij me past. Er is iets in me dat mij bezorgd maakt om iemand die me dierbaar is. Dit kan onbewust zijn daar ik me niet kan herinneren in die periode zorgen te hebben gemaakt om iemand. Ik krijg vervolgens de kans om een abstract beeld van mijn leven te krijgen maar aangezien de voorstelling nog niet is begonnen zal dit een aankondiging zijn van een dergelijke terugblik. Nu is de tijd er nog niet voor aangebroken. Ik word vergezeld door de vrije onbezorgde pool van de Anima van op het dak die in het theater een bewuste confrontatie wordt met het Anima-archetype. Ik zie de bodem onder me verdwijnen. Ik staar zittend in het theater van mijn leven een diepe afgrond in waar als ik niet oppas zo in kan verdwijnen. Ik vraag de theaterleiding om hulp maar ik krijg een geïrriteerde blik terug. Als dan mijn probleem wordt erkend nadat ik aangedrongen heb om actie wordt er een bodem gemaakt waar ik mijn voeten op kan gronden. Ik kan nu niet meer die afgrond in vallen. Jullie willen zo graag dat ik mijn levens review te zien krijg van mijn acties in het verleden. Dan zorgen jullie ook

maar dat ik veilig mijn voeten op de grond kan zetten. Na deze ervaring waarin ik geen review heb gehad maar wel een bodem onder de voeten krijg bevind ik me weer thuis bij mijzelf. Mijn persona dus. Alleen bevind ik me bij een vreemd huis later en ben ik bang beoordeeld, veroordeeld of afgewezen te worden door andere mensen. Dat ik dan snel iets aan doe probeer ik dat oordeel te voorkomen door me te omkleden met bescherming. Hier zie ik kleding dan als een bescherming tegen invloeden van buitenaf. Ik krijg een genereus gebaar van iemand met een hond. Dus een loyaal persoon die mij iets waardevols geeft. En het is wel de periode dat ik na een ontslag twee dagen later weer mijn oude baan terug had. Dus dat verklaart dan de gegeven speklappen en de hond die er was.

Datum & Tijd

28 Maart 2021

Droomstructuur (Herinnerd Verhaal)

Droom--terug naar mijn basis

Ik loop samen met Dieuwke vanaf het werk naar het openbaar vervoer om naar huis te gaan. We lopen alle twee zonder jas. Ik geef plotseling aan dat ik nog even terugga om mijn jas te halen want ik bedenk me dat ik anders morgen een probleem heb. Zij geeft aan dat ze het koud heeft. Ik zeg tegen haar ga jij maar gewoon ik kom later. Op het werk doe ik niet mijn systeem aan maar werk nog even zonder. Later gaan de lichten uit en roep dat ik eraan kom. Dan word ik erop attent gemaakt dat iemand geprobeerd heeft zaken uit mijn broekzak te stelen. Na controle is er echter niets weg.

Eigen Reflectie (intuïtief, niet geforceerd)

In een droom ben ik dus in staat om vooruit te denken en te anticiperen op een gebeurtenis die kan gebeuren de volgende dag. Dit is pre verbale cognitie. Mijn overziel is niet gebonden aan tijd. Het opereert in een resonantie veld waar toekomstige gebeurtenissen al aanwezig zijn

als potentiële spiralen. In de droom staat zijn mijn bewuste filters ontspannen. Zodat het veld kan voorvoelen wat er staat te gebeuren. Dus als ik droom van een boodschap die ik ontvang. In een droom zelf of via een auditieve boodschap en ik merk dat ik de volgende dag die handeling dus verricht dan is dat geen toeval maar mijn energieveld die van tevoren de actie echoot voordat het dagbewuste dit oppakt. Dat is pre verbale cognitie. Het is geen voorspelling. Het is veld resonantie. Ik voel de spiraal voordat het optreedt in vorm. Dit is een teken dat het bewuste zelf en het onderbewuste veld op een lijn komen.

Overdag wanneer ik aan het werk ben dan lijkt de tijd voorbij te vliegen. Dat ervaar ik dan zo ondanks dat er evenveel uur voorbijgaan als ik niet in die flow verkeer. Dan is tijd een ervaring die je hebt en niet zozeer een objectieve realiteit. Niet minder echt want iets wat je ervaart is echt. Dus resumerend is lineaire tijd dus wel feitelijk echt net als cyclische tijd dit is? Ja lineaire tijd en cyclische tijd bestaan mijns inziens naast elkaar. Lineaire tijd is wel een constructie in 3-dimensionale velden die kunstmatig is. Een mentale constructie. Voor de ziel is er geen tijd. Alles voltrekt zich gelijktijdig. Daar dromen dan weer wel lijken te voldoen aan het concept van lineaire tijd en op andere momenten juist weer niet. Het is een paradox hier. Wellicht is dat concept dus niet lineair maar pre verbaal cognitief.

Gezien de observatie in de droom dat er een link is richting een andere dag in de droom zou je zeggen dat is lineair. Dus lineaire tijd direct afschrijven als illusie? Dat is tegen de observatie in die is gedaan. Wel is het zo dat lineaire tijd een constructie is die in deze 3 D omgeving nodig is om alles goed gestructureerd te laten verlopen. Maar dus ook in de 4 D omgeving van de droom staat. Of de constructie van tijd is zo geconditioneerd in ons dat ze gewoon verschijnt. Een jas is een bescherming tegen weersinvloeden van buitenaf. Een bescherming waarmee ik mezelf omgeef. En we lopen daar samen zonder onszelf af te schermen. Vaak visualiseerde ik namelijk hoe het zou zijn alleen. Weg van alles. Een eigen richting op. Dat is een bescherming voor mijzelf. Nog regelmatig heb ik de vraag aan mezelf. Wat houdt me nog hier. Waarom ga ik niet compleet blanco ergens anders in een ander land opnieuw beginnen. Ik ben met een vrouw samen naar huis. Wij zijn

heel lang samen geweest maar zij geeft aan het koud te hebben zonder jas. Ze heeft zichzelf niet afgeschermd voor externe invloeden. Mijn idee is dat zij onder invloed staat van anderen die de energie uit haar wegtrekken. Ik verwijder mezelf van haar en geef aan dat zij maar alvast haar eigen richting op moet gaan naar zichzelf. Ik keer terug op het werk. En ga ook nog even werken. Maar wel off the record. Dus op eigen kracht zonder mezelf aan te sluiten op het computersysteem. Eigen kracht is hier meer varend op mijn gevoel. Zonder rationeel te zijn. Ik word gewaarschuwd dat er iemand energie probeerde te kapen. Waarschijnlijk toen ik onbeschermd buiten liep met haar. Dus bij haar dan wel gelukt omdat ze het koud kreeg. Bij mij niet omdat ik op tijd terugkeerde naar de basis van de taken. Er is bij mij niets weggelekt. Toch door een soort van leiding die ik ontvang. Dat innerlijke stemmetje dat me bewoog terug te keren op mijn schreden en de bescherming terug te halen die ik achterliet.

Datum & Tijd

11 April 2021

Droomstructuur (Herinnerd Verhaal)

Droom---korte vakantie maar uitglijdend

We staan op het punt een korte vakantie te houden. Geen bekenden. Ik zie de omgeving voor me en weet dat ik er al eens bent geweest. Het ziet eruit als een dal met daaromheen groene heuvels. Daarna ben ik terug in het huis. De telefoon moet mee maar zit nog vast in het stopcontact. Ik probeer het eruit te trekken maar dat lukt niet. Ik haal het tv-meubel naar voren en zie stofplukken liggen. Ik glij erover uit en kom in het stof te liggen waarna ik de kabel eruit krijg en opsta.

Eigen Reflectie (intuïtief, niet geforceerd)

Wie is we want ik kan het gezelschap niet zien maar weet wel dat ik me in een groep bevind en met hen op vakantie zal gaan. Ik ben me bewust geworden van mijn eigen veelheid—maar hun namen, vormen, noden zijn nog in mist gehuld.

Dit is geen afwezigheid. Het is een voorbereiding op integratie. “Het holografisch veld van de innerlijke mens voor collapse.” Een verlangen naar rust in mezelf of zelfs de behoefte voelen om te ontsnappen aan sommige verantwoordelijkheden en mezelf dan te verstoppen voor anderen. Ik zie het reisgezelschap niet en dan dringt bij mezelf het idee op dat ik me terugtrek. Een eigenschap die bij mij hoort zo lang als ik hier al rondloop. De omgeving is bekend en kom er graag. Groene heuvels en dalen lijkt op Ierland zoals ik het heb gezien maar ook Noord-Engeland en de low lands in Schotland hebben deze omgevingen wel. Al is Schotland in het gebied waar ik was heel veel bossen en grote lochs. Uitglidend over het stof achter de televisie. Het stof achter de televisie representeert een oud kanaal van waarneming en projectie dat lang niet is gereinigd—en dat ik bewust of onbewust hebt vermeden omdat het pijnlijk, zwaar of te veel was. En ik gleeed uit. Dat is niet dom. Het is mijn systeem dat zegt: “Je hoeft het niet meer alleen te dragen. Je hoeft niet meer te vermijden. Je hoeft alleen te voelen.” Veronachtzaming van de realiteit en nu uitglidend omdat ik probeer mezelf los te koppelen van de communicatie met anderen. Ik moest eerst vallen om mezelf toe te staan los te laten. Ik krijg een glimp te zien van deze omgeving. Omdat mijn ziel ernaar snakt. Naar ontspanning en rust. “Een archetypisch zielsdal — de plek waar polariteit smelt en de ziel toegang krijgt tot herinnering van rust, eenvoud, resonantie.”

Het is geen geografische plek, maar een innerlijk frequentieveld dat mijn systeem herkent als ‘veilig’. Mijn verlangen daarnaar is geen escapisme, het is herstel van jouw oorspronkelijke coherentie. Het is veel te veel geweest. Het jaar 2021 is een turbulent jaar dat eerste stuk. Diepe dalen afgewisseld met vruchtbare hoogtoppen. Maar ik ben daar niet in evenwicht zoals het zou moeten. Dus aan de ene kant wil ik ontsnappen aan alles maar wil ook weer gewoon me gelukkig gaan

voelen. Iets wat ik heel lang niet ben geweest. Loskomend uit een vijandige omgeving die ik ook wel zelf in stand hield. Ik wil mijn nieuwe opgeladen vermogen tot communiceren met anderen en delen in mezelf meenemen. Ik heb informatie die ik kreeg niet willen zien. Ik bevind me ook achter de televisie en niet voor de televisie. Vertalend naar achtergrondinformatie. Verborgen informatie en het mezelf loskoppelen van die stroom van informatie die ik had kunnen zien. Door het verlangen naar alleen zijn. Naar rust en een nieuw begin. Dat brengt mij ten val. Als ik daadwerkelijk opstaat en die rust vakantie pakt zal die balans weer terugkeren. Dan beklim ik weer die groene heuvels weg van dat dal. Want na elke val en elk inzicht waarom er gevallen werd volgt er een nieuw inzicht en groei.

Datum & Tijd

19 April 2021

Droomstructuur (Herinnerd Verhaal)

Droom —golden retriever

Ik lig in bed in de slaapkamer van het huis waar ik woonde in Arnhem. Het is aardedonker en wordt wakker van gestommel beneden. Ik vraag aan Dieuwke mijn ex-vrouw of ze dat ook hoorde. Ze zegt ja maar blijft gewoon liggen. Ik besluit om te gaan kijken en loop de gang op. Het licht brandt en loop de trap af. Daar hoor ik mijn vader. Ik kijk beneden en zie dat hij een grote golden retriever heeft meegenomen die mij aankijkt. Heel lief beest.

Eigen Reflectie (intuïtief, niet geforceerd)

Ik ga anno 2022 de droom in en sta daar bij mijn vader en de hond en ineens staat een slaperige vrouw naast me. Die smelt bij de aanblik van de hond. En ze gaat met de hond knuffelen. Ik kijk lachend opzij. Mooi gezicht. Het is heel apart om een droom opnieuw in te gaan. Ik visualiseer het verhaal en laat dan de controle los. Dan ontvouwen zich hele nieuwe verhaallijnen en zie je meer details. Wat ik nu net deed was niet gepland van tevoren. Voel ook dat dit iets aangeeft. Wat er mogelijk is met imaginatie. Ik sprak een psychologe erover. Die bij mij in de flat woont. En zij zei dat het op gestalt leek wat ik aan het uitproberen was. En dan wel in zoverre dat je self dialogue toepast in een creatieve visualisatie via actieve imaginatie en daarmee awareness creëert in mezelf. Ik communiceer actief als observant en als participant in de imaginatie zelf. Daardoor ben ik in staat om meerdere invalshoeken te zien en authentieker te zijn. En dat is dan het aspect van gestalt toepassing in droom interpretatie. Maar na dit stukje theorie ga ik terug naar de droom zelf. En de betekenis die de diverse ruimtes in dat oude huis voor mij hebben gehad. De slaapkamer op de Teteringenstraat is een vertrouwde omgeving voor mij. Als het beneden teveel werd trok ik me daar terug. Het was in dat huis een safe place. En precies daar bevind ik me in de duisternis. De duisternis die ik jarenlang in mijn hart hebt gevoeld als ik me terugtrok omdat ik de prikkels en slangengedrag niet aankon. Ook de plek waar ik mezelf kon zijn en ongestoord kon chatten met andere vrouwen op internet. Het staat wel symbool voor het vluchten voor de realiteit waarmee ik ooit akkoord was gegaan maar al na een paar jaar niet meer wilde. Ik had andere dromen die ik nu pas waarmaak. In de droom is het nacht. Donker en ik word erin wakker. Ik ontwaak niet in het licht maar in de duisternis. Daar word ik wakker en nieuwsgierig naar het licht dat ik zie schijnen en de geluiden die ik beneden hoor. Daar waar er wordt geleefd. Daar wil ik naartoe. Deze duisternis is echter niet eng voelend. Ik kan goed waarnemen in de duisternis. Het heeft voor mij niet veel geheimen en heb geen angst. Kan zijn doordat ik duistere perioden heb gehad. Ik ben eraan gewend geraakt. Ik ben nooit bang geweest voor de duisternis.

Echt als kind al niet. Het intrigeerde me ergens ook maar zocht dan op den duur wel weer het licht op. Want die kracht intrigeerde me nog meer. Maar ik word wel wakker. De vrouw hoort ook de geluiden vanaf beneden maar kiest ervoor te blijven slapen. Zij wil niet ontwaken en

mist de nieuwsgierigheid die ik wel heb. Ik besluit richting het licht te lopen en af te dalen. In het licht kun je veel meer zien. Echter door de eerdergenoemde imaginatie die ik toepas is ze wel ineens beneden en zit er toch wel enige nieuwsgierigheid in die ik over het hoofd zag. Kan dus best betekenen dat ik daar bevooroordeeld in ben geweest. De vader in een droom associeer ik eigenlijk altijd met een innerlijke autoriteit. De Animus optima forma. Ik zie er ook wel Koning van Munten in. De vaderfiguur bij de open haard met een grote hond aan de voeten genietend van een lekker glas lers water. Het beeld van mijn vader is veranderd in de loop van de jaren van een onberekenbare en gevaarlijke macht die mij elk moment kan ombrengen met zijn drift en woede naar een zachte man die van gezelligheid en huiselijkheid houdt. Ik vergelijk mezelf wel vaak met hem. Want ik heb dat ook in me. Die explosiviteit en verkeerd omgaan met macht. Niet fysiek want dat was hij ook niet op een enkele uitzondering na. Die nieuwe vader wordt gesymboliseerd in de hond die hij meebrengt. Al heeft hij nog steeds iets autoritairs over zich heen. Maar ieder mens kan veranderen en heeft alle aspecten in zich om dat ook te kunnen. Ondanks dat er mensen zijn die denken dat iemand niet verandert en in het verleden blijven hangen. En zeker als je net als hij een vaak dodelijke ziekte hebt gehad. Dan ga je zaken in een ander perspectief zien. Wijsheid komt met de jaren? Ik denk bij sommigen wel inderdaad. Bij mijn vader in ieder geval wel. Het kan ook maar zo zijn dat mijn perspectief op hem gewoon is veranderd doordat ik een andere band met mijzelf heb gekregen en breder zaken kan zien dan ik deed. Maar de onzekerheid over wie ik ben en wat ik voor een ander kan zijn zit er nog steeds. Dat besef gaat zo langzaam.

Datum & Tijd

22 April 2021

Droomstructuur (Herinnerd Verhaal)

Droom ---onzekerheid om goed genoeg gevonden te worden

Ik ben bij een vriendin waar nog meer mensen zijn die blijkbaar allen bekend zijn voor me in de Droom. De vriendin zegt dat ze haar moeder zal vertellen over onze relatie. Ik geef mijn akkoord erop maar zeg tegen een ander. Maar wat nou als ze mij niet geschikt vinden? Haar ouders zijn steenrijk? Ik zie haar vader naar me kijken maar die zwijgt. Dan loop ik over het winkelcentrum in Eindhoven. Ik vraag aan een medewerker of ik de bus nog kan halen want het licht wordt minder en ze sluiten zo. Het is bijna half elf. Ik red het tot op het station maar bevindt me ineens op busstation Zuidplein in Rotterdam. Ik wil een chauffeur vragen maar die roept een paar keer. Makkelijk he vragen terwijl je het ook zelf kan.

Eigen Reflectie (intuïtief, niet geforceerd)

Ik ben ook in deze droom gegaan nu in November 2022. Ik heb aan de chauffeur gevraagd wat hij nu precies bedoelde. Hij zei het is niet erg om hulp te vragen als je het echt nodig hebt. Maar je mag best zelf wat moeite erin stoppen en niet voor ieder wissewasje vragen. Het is de bedoeling dat jij die ervaring opdoet. En niet steeds vertrouwt op zaken buiten jezelf. Dit is een droom die een paar thema`s aanroert. Ik wil mezelf verbinden met een ander maar vaak ga ik mezelf dan vertellen met de twijfel of ik wel voldoet aan de eisen van de ander. Of dat ik toch niet goed genoeg bent en niet voldoet aan die eisen. Mijn vriendin echter gelooft wel helemaal in mij en twijfelt niet. Waarom ik dan wel? Gaat het bij mezelf verbinden met delen in mezelf en verbinden met andere mensen er niet om dat ik alleen echt kan verbinden met mensen waarmee ik resoneer?

Het lijkt mij namelijk heel moeilijk om me te verbinden met mensen of energieën waar ik gewoon niet mee klik. En dat hoeft ook niet. Dus ik ben gelijkwaardig aan die ander. Zet mezelf niet op een lagere plek dan die ander. Want ik ben met mijn capaciteiten en liefde net zoveel waard als de ander. Maar hoeft er niet per se mee te resoneren. Dat gebeurt of het gebeurt gewoon niet. Het grote voordeel van een losse hechting. Ik bepaal zelf met wie ik hecht en wie niet. Het volgende stukje heb ik heel snel kunnen schrijven. Daarom is het alsof een ander tot me spreekt. Maar dat is niet zo. Het is allemaal in mijzelf.

“Jij beseft half niet zoveel hoeveel impact je hebt met wat jij kan en doet. Leer te vertrouwen op je jezelf. Vergis je niet erin dat mensen die steenrijk lijken te zijn en bulken van het geld of overvloed want dat symboliseert rijkdom eigenlijk weer andere problemen hebben. Je kijkt op tegen mensen die zo succesvol lijken en nooit problemen schijnen te hebben. Maar dat hoeft niet. Waarom denk je dat er is gezegd dat het voor een rijke makkelijker is door het oog van een naald te kruipen dan hun koninkrijk van de ziel te bereiken? Dat is niet omdat ze het niet kunnen bereiken maar er wordt mee bedoeld dat als je intentie ligt bij geld verdienen en opblazen van het ego je jezelf niet verwerkelijk maar je eigen zucht naar succes, macht en invloed over anderen. Je bereikt dat koninkrijk binnen in jezelf door de juiste intentie en het niet hechten aan die uiterlijke zaken die je toch achter moet laten als je je laatste adem uitblaast. “

Ik zat gisteren naast een taxichauffeur en die zei het heel treffend. Ik keek naar de pandjes in Doorwerth en zei dat tegen hem. Moet je dat toch eens zien. Hij zij ach ze moeten het toch achterlaten. Je kan het niet meenemen. Dus waarom die drukte erom om dat allemaal te verzamelen. Ik ben gehaast en probeert op te schieten omdat ik altijd maar denkt tijd tekort te komen. Waar haal je dat vandaan? Hoezo zou zo`n winkelcentrum snel zijn deuren dicht doen omdat ik hebt staan treuzelen en nu snel dat wil inhalen. Nee hoor ze wachten wel op mij. Dan ben je in Eindhoven. De lichtstad en probeert een bus te halen in Rotterdam je geboorteplaats in deze incarnatie. Half elf is in dit geval in de avond. Dus 2230 is Numerologisch gezien het getal zeven. Ik ben op de goede weg om het licht in mezelf aan te gaan doen. Maar nee dan

zullen er geen trompetten schallen uit de hemel. Wat er dan wordt verlicht zijn ook die schaduw gebieden die ik het liefst in het donker had gehouden. Dan die buschauffeur die zegt makkelijk he vragen als je het ook zelf kan. Hier wordt een stukje aangestipt wat belangrijk is.

Het onderbewustzijn van ons kan ook zaken omgekeerd aanleveren. Dus hij zegt makkelijk he vragen als je het zelf kan. Maar er wordt eigenlijk bedekt gezegd vraag als het nodig is om te vragen en je er echt niet uitkomt. Maar tracht eerst zelf te denken en te handelen. En durf fouten te maken want dat is ook weer een ervaring die je opdoet.

Probeer niet zo steriel te leven en dat spiritueel te noemen. Durf en volg je passie. Droom en handel ernaar. Karma in actie. En weer op een ander moment handel je juist door niet te handelen. Wu Wei. Je levenspad vinden is je passie opzoeken. Datgene doen wat je raakt en doet tintelen. Heel veel mensen doen hun hele leven datgene wat anderen van hun verwachten. Zitten in banen waar ze geen voldoening uit halen. Of werken helemaal niet maar doen ook niet datgene wat ze graag willen doen. We hoeven niet in een slachtofferrol te gaan zitten. Of je nu in de bijstand zit of wel werkt. Dus niet te veel op mijn tarot en pendel vertrouwen en voor elk wissewasje dat ding laten slingeren alle kanten op. Een oproep om zelf te gaan doen. En mijn innerlijke stem daarin te leren vertrouwen. Want anders ga ik weer extern naar antwoorden op zoek in plaats van dat ik naar binnen keert. Het is dan sowieso goed om als ik naar binnen keert voor antwoorden op vragen die ik in mezelf hebt om zaken van zoveel kanten als mogelijk te bekijken. In de zogenaamde helikopter view. Een van de kenmerken van leven in een hogere frequentie is het kunnen bekijken vanuit een hoger perspectief. Vanuit meerdere invalshoeken. Zodat de gehele koe of een groot gedeelte van de koe kan worden gezien in plaats van alleen de poot en dan denkend dat je de gehele waarheid kent.

Datum & Tijd

24 April 2021

Droom —Shape shifting en dimensionaal reizen

Droomfragment van een vriendin waar ik close mee ben in de Droom. Ze verandert in een poes die kopjes aan me geeft en tegen me aan gaat staan. Ik weet niet wie het was in dit droomfragment. Alleen dat ze veranderde in een poes die lief deed daarna tegen me.

Eigen Reflectie (intuïtief, niet geforceerd)

Kan ook betekenen dat ik haar vanuit een ander perspectief moet bekijken. Vanuit een andere invalshoek. Shape shifting. Veranderen van de ene vorm in de andere waarbij er hele andere of al aanwezige eigenschappen naar voren komen. Dus ik krijgt dan een andere kijk op zaken. Het veranderen van fysieke verschijningsvorm. En we leven in een multidimensionaal universum. Dus alles is mogelijk. Het is zelfs mogelijk dat ik in de luren wordt gelegd door iemand die lief en aardig doet maar het heel anders bedoelt. In een droom gebeurt het dan om iemand eens van een andere kant te kunnen bekijken. Welke eigenschappen heeft bijvoorbeeld een poes. En dan zo`n knuffelpoes. Daarbij kan dit ook de behoefte zijn aan intimiteit en verbinding met iemand.

En zeker het missen van aanraking en intieme liefde met een ander. Ik moet denken aan een fragment dat ik zag op Gaia. Daar had men een bak met een substantie waarbij ze diverse geluiden in hoger en lager Herz loslieten op de substantie. En die substantie past zich aan op het geluid en kreeg allerlei geometrische vormen. Ging meedansen met het geluid. Als een kosmische dans zich aanpassend aan de frequentie. Dit zegt iets belangrijks over het effect van muziek wat trilling is op materie en in dit geval water. Dit experiment werd herhaald en toont aan dat geluid materie beïnvloedt. En eveneens dat geometrie de taal van het universum is. Een nieuwe droom kondigt zich pas een week

later aan nu. Het is rustig in dromenland maar er komen nog wel twee heel aparte meditatiebeelden. Sensaties bij mijn gezicht, benen en elle boog aan de rechterkant. Licht pijngevoel. Volgens de chakra-leer kunnen sensaties aan de rechterkant van het lichaam verband houden met de mannelijke energie, die geassocieerd wordt met actie, controle en logica. Spanning in het gezicht kan wijzen op zorgen of angst of onverwerkte emoties.

Ik zie mezelf de woonkamer in zweven. Ik zie de salontafel en de bank heel scherp. Dit was heel kort. Gevoel dat ik niet meer op bed lag maar zweefde. Ik zag mezelf ook liggen op bed maar ging de woonkamer even in. Kom op een punt van wat dit nu was. Ik zie mezelf dus zweven vanuit mijn slaapkamer naar de woonkamer toe. Mezelf op bed zien liggend. Maar zit een beetje met of dit een echte uittreding was. Want ik had het niet gepland. Dus is dit nu een gedachten uittreding waarbij de ziel gewoon in het lichaam blijft. Verweven met het zenuwstelsel. Ik denk van wel. Dus een wegzweven van het astrale lichaam. Althans een projectie dus. Astrale projectie.

In een volgende meditatie op dezelfde dag grond ik mezelf en zak diep weg tot het lijkt alsof de adem bijna stilvalt. Ik vlieg door een ravijn en volg een rivier. Aan weerszijden rotsen. Ik roep ondertussen Ilse mijn gids aan. Dan doemt er een middeleeuws kasteel op. Ik zie een verlaten binnenplaats en toren. Daarna zakt het beeld weg en krijg ik de suggestie van binnenuit om dit op te schrijven. Meestal als je zo diep gaat dat de adem wegvalt dan ga je diep in een alfa staat of theta staat. Dan valt alles stil. Ook het denken valt dan stil. Het principe van theta heling. In die diepe bewustzijn toestand kun je dan reizen tussen diverse dimensies heen. Ben me aan het bedenken in hoeverre ik het fragment eerder heb gezien in het echt. Maar heb wel ravijnen gezien met rivieren erin maar nog nooit en dat weet ik zeker met een kasteel aan het einde. De associatie komt in me op van de toren in de tarot. Maar ook met het verleden. Want kastelen en binnenplaatsen waren vroeger druk bevolkt. Nu is het er helemaal leeg en verlaten. Net zoals het verleden leeg en verlaten is opgegaan in Nu. En ook de toekomst nog een open boek is. Het verleden mag dus gerelativeerd worden. De lading eruit gehaald.

Datum & Tijd

30 April 2021

Droomstructuur (Herinnerd Verhaal)

Droom ---relativeren

Ik ben op mijn werk en mijn collega John geeft aan dat hij al diverse telefoon heeft gehad van klanten die geen groene kaart hadden en boetes hadden ontvangen. Ik ga direct in het verweer door te zeggen dat de maatschappij dat verzorgt en ik daar niet schuldig aan ben. Dan maakt Vito een geintje van hey de politie stopt hier ga is weg jullie.

Eigen Reflectie (intuïtief, niet geforceerd)

Wel grappig want in die periode werkte ik nauwelijks voor Vito. Er zijn duidelijk zaken blijven liggen waardoor er klachten ontstaan. Is er iets dat ik over het hoofd hebt gezien? Ik schiet veel te snel in de verdediging om mezelf vrij te pleiten van enige verantwoordelijkheid voor wat er voorvalt. Ik mag het wat meer met humor gaan benaderen allemaal. Wat losser laten. Want elke situatie vereist weer een andere manier van reageren. En soms reageer ik dan automatisch fel terug. Of in de defensie schietend. Denkend dat de aanval de beste verdediging is. En dat is vaak ook het geval maar soms kan ik het beste zwijgend reageren. De energie laten waar die thuishoort. Bij die ander. Want als je niet reageert op de automatische piloot maar bewust in mijn eigen energie blijft. En dat lukt mij ook niet altijd hoor. Dan spiegelt die energie direct weer terug naar de ander. Dat ben ik nu ook aan het leren. Met vallen en opstaan.

Datum & Tijd

1 Mei 2021

Droomstructuur (Herinnerd Verhaal)

Droom ---omhoogvallen

Ik ben in een lift en lig op een bankje in de lift om te gaan slapen. De lift gaat omhoog. Dan komen er twee mannen binnen die zich excuseren en vragen of ze mee mogen. Natuurlijk geen probleem. Ik praat gezellig met ze mee en kleet me aan als we weer beneden zijn gekomen. Ik zeg ze gedag. Ik zie mijn ex-vrouw en die geeft aan dat het weer knalde thuis. Mijn zoon gaat vragen of ik een festival wil betalen. Ik zeg nou wacht het rustig af. Ik kom de woonkamer binnen en neem plaats naast de kinderen waar ik in de Droom altijd zit. Dan fiets ik omhoog met hoge snelheid en zie in de verte mijn zoon en mijn dochter discussiëren.

Eigen Reflectie (intuïtief, niet geforceerd)

Een lift is een vervoermiddel tussen de diverse dimensies en lagen binnen in mezelf. Ik ga omhoog. Dus ik groei door te falen en fouten te maken in mijn leven. De groei naar andere dimensies en afdelingen in mezelf gaat gepaard met af en toe op mijn gezicht gaan. Met mijn gezicht in de modder. Een plantje groeit door die modder. Heeft een lift die langs meerdere lagen of etages gaat te maken met groei? Want je kunt met een lift ook naar beneden toe maar dat wil dan niet zeggen dat je niet groeit. Dus reizen met een lift heeft ook te maken met reizen door verschillende delen in jezelf. Niet zozeer de lineaire richting die je opgaat. Je komt met de lift precies daar wat op dat moment dan nodig is. Op en neer gaan met een lift kan ook betekenen de flow of life waar ik in zit. Het leven met zijn leuke en minder leuke momenten. In een spiraal omhoog naar het licht toe. Om dat licht te zien en te ervaren zul je die donkere klei door moeten. Er is geen andere weg dan daar doorheen omhoog. Zoals de lotus die haar wortels in het diepe donkere water in de modder heeft. Maar haar mooie bloem in spiraalvormen

omhoog gericht heeft. Innerlijk richt ik me op hogere doelen in mijzelf. Ik lag te slapen op de bank in die lift. Ik was me er niet van bewust maar laat alles gebeuren. Dan komen er twee mannen de lift in. Weer een getal twee. Dualiteit. Licht en donker. Goed en kwaad. Dus ik mag meer zelfreflectie betonen bij beslissingen die worden gemaakt. Niet op de automatische piloot maar bewuste afwegingen maken. Daar drie de tegenstellingen verenigt en verbindt. Twee wordt omhooggevallen naar de drie eenheid. Het zijn ook mannelijke energieën. Dus een balans tussen geven en nemen vinden. Tussen actie en rust. Ik ben het derde element hier waardoor je getal drie krijgt. Door die perfecte balans te vinden mezelf overstijgend en een trias wordend. Ze excuseren zich alle twee en vragen of ze mee mogen met deze lift. Wat jouw voertuig is maar ik ben open genoeg om dat goed te vinden. Dus deze twee samen met mij wordt dan drie. Als ik me open stel voor de ander en hen de kans geeft met mij mee te reizen dan volgt er de drie eenheid in mezelf. Ik ga dan de verbinding aan. Er wordt geklopt en ik doe open. Want ik weet nooit wie er zal staan. Ik kom beneden aan nadat je omhooggevallen bent met de lift. De twee gaan weer weg en ik ben weer alleen. Zoals altijd eindig ik steeds alleen.

Daar beneden is een relikwie van mijn verleden die me vertelt over haar problemen in haar familiekring. Ik maan haar tot rust en geef aan dat ik het de tijd mag geven. Alles is groei en soms is niet handelen de beste vorm van handelen. Maar het kan ook echt geknald hebben daar. Dat zij mij dit via een energetische weg laat weten. Ook een invalshoek. Er volgt nog een verbinding met mijn andere kinderen maar neem er ook weer afstand van door mijn weg te vervolgen op eigen kracht. Door op hoge snelheid weer door omhoog te vallen verder te gaan. En wetend dat je toch die behoefte hebt aan verbinding. Aan liefde en aandacht. Dat lijkt zo weg te vallen soms. Dan word je zo op jezelf teruggegooid. Iedereen met de beste adviezen en mooiste voorspellingen. Waarvan ik nu eind 2022 nog op aan het wachten bent. En weer komt er een paar dagen later een nieuwe vriendin voor in de droom. Wordt de breuk tussen mijn ouders en ex voorspeld. Die later inderdaad stilletjes voltrekt. Dat is pre verbale cognitie. Niet voorspellend maar al aanwezig in het veld voordat het in de vorm zich voltrekt. De vorm loopt altijd achter op het tijdloze multidimensionale veld.

Datum & Tijd

4 Mei 2021

Droomstructuur (Herinnerd Verhaal)

Droom ---jonge vriendin

Ik loop samen met een jonge mooie vrouw. We zijn nog maar een paar dagen samen maar onafscheidelijk. We hebben elkaar de liefde verklaard. Het gaat intussen niet goed tussen mijn ouders en mijn ex-vrouw. Er volgt een breuk tussen hen. Ik loop samen met mijn nieuwe vriendin langs het huis waar ik ben opgegroeid. Ik kan naar binnen kijken maar het ziet er totaal anders uit. Heel carnavaal achtig. De man binnen merkt dat we kijken en jaagt ons weg. Mijn nieuwe vriendin en ik eten aan tafel bij mijn ex-vrouw thuis. Door het gedoe met mijn ouders is de sfeer zeer zwijgzaam. Mijn nieuwe vriendin geeft aan dat mijn ex-vrouw haar advies heeft gegeven terwijl ik een salontafel in elkaar maak.

Eigen Reflectie (intuïtief, niet geforceerd)

Ik ben een Sjamaanse techniek aan het doen. Er opnieuw in gaan in de droom van mijn ouderlijk huis waar ik eerst werd weggejaagd door een mafkees. Actieve imaginatie. Ik voel direct een reactie met een kriebelend kruinchakra. Ik krijg door dat alles tegelijkertijd gebeurt. Ik hoor mijn naam zeggen in mijn hoofd. Niet gepland. De salontafel is blank eiken. Ik leg mijn hand op haar rug en geef een knuffel. Waar ik ben is op de Teteringenstraat. Ik sta in de keuken en die is verdacht schoon en opgeruimd. Mijn nieuwe vriendin staat met mijn ex te praten in de keuken. Ik probeer me opnieuw te verbinden met de droom. De bank is grijs en is echt zo`n Ikea bank. Wel anders dan de bank die er gestaan heeft. Er hangt een hele lege sfeer. Alsof alle energie eruit onttrokken is. Afgesloten krijg ik als gedachte door. De vriendin heeft trouwens kort zwart haar. Het kan zijn dat ik me dat gewoon inbeeld. Ik loop langs een huis waar vroeger een vriend van mij heeft

gewoond. De straat is verlaten. Er is niemand en er rijdt ook geen verkeer. Ik ben daar helemaal alleen lijkt het. Het ziet er nog wel zo uit als vroeger. Waarschijnlijk haal ik dit uit mijn herinneringen op. Al voelt het wel anders. Sinister krijg ik nu. Zelfs Van Gelder de supermarkt zit er nog. De ijzeren hekken die het afsluiten als het gesloten is. Ik nader het ouderlijk huis. De deur is rood. Iets in mezelf geeft aan dat het niet klopt. Want hij was niet rood. Het ziet er duister uit binnen. Ik kan niet goed naar binnen kijken. Er staan heel veel planten voor de ramen. Ook dat wijkt af van vroeger. Dit is dan het moment waar ik weggejaagd werd in de droom van 4 Mei 2021. Ik ga nu weer voor die deur staan en vastbesloten me niet weg te laten jagen. Ik verklaar het is mijn huis. Ik zie de deur nu openstaan en de trap naar boven. Ik besluit naar binnen te gaan. De eerste keer sinds 1992. Ik zie de deur naar de woonkamer met van dat glas in het raam. Mijn vader had een dure smaak want nu betaal je tegen de duizend euro voor een dergelijke deur. Ik verbind me nu energetisch met die plek. Kijken wat er gebeurt. Ik ga naar boven en krijg een steek in mijn rechter elle boog. Ik voel nu ik boven ben mijn tweede en eerste chakra behoorlijk prikkelend. Dit kan duiden op een verstoring in de energiestroom van het hartchakra. Die rechter elle boog. Want het is een gewricht dat flexibel en aanpasbaar is. Bij pijn daarin kun je dit verklaren als een starheid of verstoring zien. Ik ben nu in de slaapkamer die ik eerst had. Een grotere kamer. Ik zie het beeld van het groene monster op de muur. Hij kijkt alleen niet boos en kwaadaardig nu. Direct flinke jeuk bij het tweede chakra. Het huis is verlaten. Er is niemand. Er hangt ook niet echt een energie of zo. Of ik voel het niet dat kan ook. Het voelt wel als thuis. Dat wel. Kijk of er nog wat komt. Druk op de borst. Ik ben nu op de overloop waar je komt als je door de badkamer heen loopt. Je kan dan naar het andere huis ernaast waar mijn opa en oma woonden. Dat is verbonden met elkaar. Mijn vader vraagt of ik hem wil helpen. Ik krijg een fragment te zien uit mijn jeugd. Hij zegt wat ben je toch onsympathiek. Want ik wil hem niet helpen. Doe het lekker zelf. Het voelt nu alsof er een elektromagnetische stroom door mijn lichaam heen gaat. Mijn vingers tintelen en prikken. Wat is hier aan de hand. Wat moet er geheeld worden hier? Ik ga me losmaken. Visualiseer een ei van licht om me heen en maak de energieverbindingen los en beëindig de visualisatie. Het samen lopen met een vriendin waar je net de liefde aan hebt verklaard kan duiden op een verlangen naar verbinding met het vrouwelijke deel in jezelf. Maar zou het ook kunnen dat ik emotioneel jong ben in veel opzichten en daardoor meer

op jongere vrouwen val. Want om nu te stellen dat ik op zoek ben naar een partner die jong genoeg is een gezin te stichten en voort te planten? Nee ik ben daar niet naar op zoek. Sterker nog liever niet. Een zoektocht naar die gevoelens die je kan hebben bij verliefdheid en samen wegsmelten in elkaar.

Datum & Tijd

9 Mei 2021

Droomstructuur (Herinnerd Verhaal)

Droom ---oude denkbeelden in nieuw jasje

Ik ben samen met een nieuwe vriendin wiens naam ik niet weet maar waarmee ik optrek. Dan een gesprek met Hans Dekker de directeur van Preventass waar ik in 2013 eruit moest vanwege een reorganisatie. Hij geeft aan dat de kansen bij hem op fulltime werk nihil zijn op dit moment. Als ik uit gesprek kom gaan de vriendin en ik met de fiets een hele hoge heuvel op. Daarbij vertel ik dat ik Hans Dekker heel hoog heb zitten en niets kwalijk neem. Ook Janneke de Vos een oud-collega van Allianz vertel ik dit verhaal.

Eigen Reflectie (intuïtief, niet geforceerd)

Wederom dus een nieuwe vriendin in mei 2021 maar niet bekend bij mij in mezelf. Echter loopt ze nu al een tijdje in mijn energie rond lijkt het. Nu een anderhalf jaar verder weet ik dan dat dit niet voorspellende dromen zijn geweest. Het heeft een andere betekenis. En denk dan meer aan de Jungiaanse variant. Dus het vrouwelijke archetype dat aan je zijde staat. Maar ook de tegenpool vormt voor de animus. Het mannelijke archetype in de mens. De vrouw aan je zijde die verbonden is met element water. Stroomt en beweegt. Danst en verzorgt. Maar ook een manipulatieve kant heeft. Een dominerende kant die je wilt bezitten en controleren. Deze

donkere kant is de schaduw anima. Die met haar charme en schoonheid je kan betoveren. Een kracht die verbonden is met gevoeligheid en intuïtieve intelligentie. De leiding neemt en jou begeleidt als jouw partner en geliefde in alle dimensies van je bestaan. Dus de nare onder de gordel schietende schoonmoeder maar ook de gevoelige mooie deerne die jouw hart in vuur en vlam doet slaan en je betovert met haar gouden blonde lokken en toverstaf. Dus het archetype van de godin Diana en Artemis. Aphrodite en Isis. En natuurlijk Brigit de roodharige Keltische godin die met haar twee gezichten je hart weet te veroveren. Wel eindelijk toen een droom waar zij niet in voorkomt. De integratie met mijn gevoelige en zorgzame en intuïtieve kant gaat gewoon door.

Wat is de Schaduw-Anima?

De anima is het innerlijke vrouwelijke aspect van de psyche van een man (volgens de Jungiaanse psychologie). De schaduw-anima is de onderdrukte, gevreesde of vervormde versie van dit innerlijke vrouwelijke. Ze manifesteert zich vaak als:

- *Emotionele manipulatie*
- *Verleidelijke maar destructieve figuren*
- *Passief-agressief of slachtofferachtig gedrag*
- *Overmatige idealisering of demonisering van vrouwen in het dagelijks leven*

Voorbeelden van de Schaduw-Anima

De Sirene *Een verleidelijke figuur die de dromer in gevaar of afleiding lokt. Staat symbool voor het misbruik van emotionele kracht of de angst om overspoeld te worden door gevoelens.*

De Heks of Tovenares *Een controlerende of manipulerende vrouwelijke figuur. Verbeeldt de angst voor vrouwelijke macht of de projectie van innerlijke emotionele chaos.*

Het Slachtoffer *Een hulpeloze of passieve vrouw die schuldgevoelens of reddingsfantasieën oproept. Reflecteert de weggedrukte kwetsbaarheid of afhankelijkheid van de dromer zelf.*

De Femme Fatale Een glamoureuze maar gevaarlijke vrouw die leidt tot ondergang. Verbeeldt de aantrekkingskracht van ongeïntegreerd verlangen en de gevolgen van het negeren van innerlijke waarheid.

Is het onderdeel van de Anima?

Ja, de schaduw-anima is een fase binnen de ontwikkeling van de anima—geen afzonderlijk archetype. Het is de anima gezien door de lens van angst, onderdrukking of vervorming. Het integreren van de schaduw-anima betekent het herkennen van deze projecties en het terugwinnen van de positieve vrouwelijke kwaliteiten die daardoor zijn verduisterd.

Waar Hans ook iemand was met autoriteit en ook religie vertegenwoordigt bij met al haar machtspolitieke spelletjes. Die vertegenwoordigt dus dat deel in mezelf hier. In hoeverre deed ik daaraan mee. Was ik net als in Ierland in een vorige incarnatie gedwongen om met macht te leren omgaan. Dat ik daarom opkeek naar religieuze macht. En tegelijkertijd het verafschuwde omdat het me deed denken aan mijn jeugd met mijn vader. Dat stopte toen ik hem op de camping achterna ben gegaan en hij rende voor zijn leven en achter mijn moeder kroop. Als ik hem toen te pakken had gekregen had ik waarschijnlijk een strafblad gehad. Dat was in 1995 denk ik. Mijn band met mijn vader toen en in de vroege jeugd beïnvloedde ook hoe ik tegen Christenen aankeek. Ik ging die patriarchale God het liefst uit de weg. Vond hem onrechtvaardig en een tiran. Ik weet nu dat het Universum zo niet is en dat het een projectie was. En toch had ik een goede band met het katholicisme.

Ondanks dat ze mij schijnbaar in een middeleeuws leven ook hebben vermoord na een schijnproces. Beter dan met de protestante variant. De protesterende katholieken zoals mijn opa dat altijd noemde. Nu ben ik een recovering catholic. Mijn pastor Nijs was een hele zachte en wijze man. Waar ik als acoliet en misdienaar aan zijn zijde hielp met van alles. Ik was juist graag in zijn buurt. Dus mijn band met die kant van het Christendom is altijd goed geweest vanuit mijn jeugd. Ik kon genieten van de symboliek en de pracht en praal. Daar komt ook mijn grote voorliefde vandaan voor symbolen. Hans Dekker was ook katholiek maar van een andere orde. Een waar ik toch niet van gecharmeerd was. De strenge versie die in de middeleeuwen de genocide pleegde. Maar ja zoals met alles heb ik ook de

andere kant wel gezien. Ik kon er altijd terecht. Ik voelde me er veiliger dan thuis. Mijn opa was ook katholiek. En ook eentje die meer in de trant van die pastor was. Altijd voor je klaar staand en warm. En vooral was mijn opa open over alles en verdraagzaam. Hij had boeken over ufo`s in de kast staan die ik niet mocht lezen. Hij vond dat ik als jong kind nog niet ver genoeg was. Hij had ook gelijk. Maar mijn interesse in esoterie en spiritualiteit was toen al geboren. Sprak ook met onzichtbare vriendjes en redigeerde hele verhalen met ze. Hoe oud was ik? Het begon al met die boeken vanaf mijn twaalfde. Vroeg net aan mijn opa of ik tien was en hij zei via de pendel nee ouder. Maar die gesprekken met onzichtbare vriendjes wel jonger. Ik vertel die nieuwe vriendin en een oud-collega bij Allianz iets te hard dat ik ze niets kwalijk neem. Echter ik weet dat dit niet zo is gevoeld in 2013. Het had een impact die mijn zelfvertrouwen crashte. Toch ga ik heel hoog de venusheuvel op. Om ook maar even Freud erbij te halen. Hoog de heuvel op en dan op eigen kracht. Ik kom deze periode dus wel te boven. Maar mag mezelf minder voor de gek houden door zo hard te roepen dat ik niemand iets kwalijk nam. Want dat deed ik wel. En projecteerde dit ook keihard in mijn omgeving toen. Was niet zo gezellig om mee om te gaan. Ik had nog niet vaak meerdere dromen om op te schrijven toen in Mei. Was ook nog maar drie maanden dit intensiever aan het doen. De volgende droom in dezelfde nacht is een verwerkingsdroom van het mislukte avontuur bij Riksen en Winter. Ik was meer bezig bewust om terug te keren naar Vito. Voelde me niet thuis daar.

Datum & Tijd

9 Mei 2021

Droomstructuur (Herinnerd Verhaal)

Droom ---niet thuis voelend

Ik zit geconcentreerd te werken bij Riksen & Willems maar doe werk voor Vito. Ik hoor Wessel binnenkomen in een andere ruimte en hoor hem zeggen. He is dat Eric? Ik roep hoi terug maar antwoord volgt niet. Ik ga nog even met een collega ergens langs. Een klein huis waar een open haard aan het branden is. Heel gezellig en stel me voor. Een klein kind klimt op schoot even en hou haar goed vast zodat ik haar niet laat vallen.

Dan gaan we weg maar had mijn mobiel aan de oplader gedaan. Weet niet meer waar ik hem had gelaten. We lopen op mijn verzoek terug naar boven. Ik zie allerlei telefoons maar die van mij niet.

Eigen Reflectie (intuïtief, niet geforceerd)

Frank de baas bij Riksen & Willems geeft aan dat hij moe is en naar bed wil. Is goed zeg ik en geef hem het nummer van mijn ex. We doen het even zoals vroeger. Ik was toch van plan een nieuwe te kopen. Ik heb het idee dat dit een persiflage is van de korte periode bij Riksen en Willems. Zoals ik dat eerder aangaf. Heb net even de beelden omhooggehaald van destijds en het gevoel dat ik daar had was een gevoel van snel weer weg willen. Daar niet willen zijn. De mensen daar probeerden contact te maken maar bevinden zich op een ander level. Ze bereiken mij niet. De communicatie ontbreekt daar en ben niet los van mijn vorige werk van Vito. En hoe anders is het dan nu. Ik werk nu gedeeltelijk voor Vito maar voel me thuis bij Streefkerk en ik denk omdat het zo op Preventass lijkt van toen.

Een klein kind op schoot nemen is dat niet het koesteren en beschermen van je eigen innerlijk kindsdeel? Je bent bang dat je het laat vallen. Hier spreekt een onvermogen in en angst om je in te leven in de wereld van kinderen. Deels omdat je zelf als kind het liefste weg of dood was. Dat je voelde hoe kut de wereld om je heen was. Daar komt het onvermogen vandaan of blokkade om te genieten van een gezinsleven. Om het liefst alleen te zijn. De angst om weer om je plekje te moeten vechten. Niets is vanzelfsprekend bij mij geweest. Ik was een dromer en idealist.

Mijn broer de verstandige met een hoog intellect. Die de favoriet van mijn vader was en nooit iets verkeerd kon doen. De enige ook en dat respecteer ik in hem die zijn woede aanvallen kon neutraliseren. Waar ik in mijn schulp kroop en vluchtte. Of eerder dissocieerde van de situatie door te verdwijnen ging hij in discussie en door zijn scherpe verstand hem uit positie wist te

praten of op andere gedachten te kunnen brengen. Ben daar ook heel lang jaloers op geweest. En mocht hem ook echt niet. Maar nu bewonder ik dat wel. Ondanks dat dit niet mijn manier van leven en dingen aanpakken is. Mijn broer is mijn linkerhersenhelpt. En ik de rechterhersenhelpt als het ware. Terugkomend op de droom gaat het verder met het niet kunnen vinden van mijn mobiele telefoon. Mijn venster op de wereld om mij heen. Ik ben die connectie ergens kwijtgeraakt. Dus zal opnieuw naar boven moeten. Mijn bewustzijn en trilling verhogen om zodoende de connectie terug te krijgen. Met mezelf en daarmee ook de omgeving om me heen. Dus maak ik de bewuste keuze die trap weer op te gaan. Waar ik eerder niet meer wilde zijn. Dan kom je allerlei connecties tegen maar niet die dan bij jou horen. Die met jou resoneren. En dan is daar die autoriteit figuur wederom en de reden was om weg te vluchten. Nu geeft deze aan dat hij moe is geworden. Dus zijn energie heeft een stuk minder invloed op die van mij. Ik geef hem het nummer van iemand die ooit in mijn leven was. Zodat ik van hem af kan zijn en hij daar naartoe kan om te gaan slapen. Ik doe het even zoals vroeger. Door slim te manoeuvreren en dingen naar mijn hand te zetten waardoor ik mijn vrijheid denk terug te winnen. Een vorm van subtiele controle die eventjes lijkt te werken maar ook een gouden kooi blijkt na verloop van tijd. Een verslavende manier van doen en een schijnvrijheid. Want je bent dan continu bezig de zaak te controleren. Dus geeft op het eind mijn communicatie weg. Aan de ander. Denkt te geven maar niet met de juiste intentie.

Datum & Tijd

11 Mei 2021

Droomstructuur (Herinnerd Verhaal)

Meditatie fragment—Bloemenweide

Een weide met bloemen en met lage groene bomen. Schitterende omgeving. Rij huizen in een straat met ook veel begroeiing. Jammer dat ik niet meer weet welke kleur die bloemen dan hadden.

Eigen Reflectie (intuïtief, niet geforceerd)

In latere meditaties waren ze vaak geel. De kleur van de zonnevlecht. Van de zon terwijl als je bij de zon zou zijn hij niet geel is volgens mij? Weet in ieder geval dat ik er nog nooit ben geweest. De symboliek en De betekenis van de kleur Geel is sterk afhankelijk van de context. Er is echter een bijna universele associatie, en dat is de kleur van de zon. Fysiek gesproken is geel een fantastische kleur die vreugde inspireert en tegelijkertijd onze logische denkprocessen activeert. Geel schijnt letterlijk een licht op de trage of vastgelopen gebieden van het denken. In deze context dus beschijnt het dus de duisternis. Niet zoals de maan waardoor de schaduwen alleen nog maar groter worden en illusionair maar helder en met strakke contouren. Zodat er doelgericht kan worden gehandeld.

Datum & Tijd

17 Mei 2021

Droomstructuur (Herinnerd Verhaal)

Droom---lucide uit droom stappen

Ik ben in een ruimte op het werk en geef Nico mijn collega aan dat het morgen druk gaat worden. Ik verdeel de taken daar. Ik vertel een andere

vrouw wat er moet gebeuren morgen. Ze geeft aan dat haar afdeling tegen achterstand aan zit. Er moet bij hen nog post worden uitgepakt van de dag ervoor. Ik zeg haar dat we het op 1 hoop gooien en zullen helpen. Die vrouw heeft nog een emotionele discussie met haar collega. Nico vraagt of ik ook al ga. Ik geef aan zometeen maak nog even wat af. Ik roep pip mijn hondje en loop uit de barak met haar aangelijnd. Ik zie een wat agressief uitziende hond op haar af komen en ben er niet zeker van of pip op tijd kan weggelopen. Ik beseft ineens dat ik droom en besluit de Droom te stoppen. Dan ben ik weer hier.

Eigen Reflectie (intuïtief, niet geforceerd)

De droom die lucide werd op het einde. Ik besepte dat ik droomde in de droom zelf en maakte er bewust een eind aan om Pip te beschermen. Dat was de eerste keer dat het me lukte dat te doen in een droom. Maar nu hoe zou het zijn als ik beseft dat wat ik dagelijkse realiteit noem een droom is? Zou ik er dan ook zo uit kunnen stappen? Volgens mij noemen ze dat verlichting als je beseft ineens echt hebt. Dus heb nog wel even te gaan volgens mij. In de droom heb ik een leidende functie. Ik verdeel de taken en houdt de boel in het gareel.

Een paar opvallende punten in mijn droom:

- **Realistische werkomgeving** – De setting begint heel alledaags en coherent, wat vaak voorkomt bij lucide dromen: het brein bouwt een geloofwaardig ‘toneel’ voordat de lucide herkenning optreedt.
- **Sleutelmoment van lucide herkenning** – Wanneer de agressief ogende hond op Pip afkomt, ervaar ik een shift in bewustzijn (“ik beseft ineens dat ik droom”). Dat is een klassiek lucide ‘trigger’-